

„Актуальні питання сучасної педагогіки: творчість, майстерність, професіоналізм”

2. Гірліна Н. Ю. Соціально-філософський аналіз медіакультурного простору соціалізації: дис. ... канд. філос. наук / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2020. 232 с.

3. Колеснікова І. В. Розвиток медіакультури педагогів в умовах реформування освіти. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Випуск 23. Т. 1. С. 133–135. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2020/23-1.29>

4. Сіверс В. А. Символічні трансформації цінності. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2011. №3. С. 3–8.

5. Фурсикова Т. В. Феномен медіакультури особистості: аналіз наукових підходів. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*: зб. наук. пр. / ред. кол.: Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін. Запоріжжя: КПУ, 2016. Вип. 47 (100). С. 176–184.

Леся КРУПІНА,

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри початкової освіти,

гуманітарних дисциплін та інформатики

Обласного коледжу „Кременчуцька гуманітарно-технологічна академія

імені А. С. Макаренка“ Полтавської обласної ради,

м. Кременчук, Україна

КОМПОНЕНТИ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ НАУКОВО-ОСВІТНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ У ЗАКЛАДІ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасні виклики, що стоять перед системою освіти, потребують нових підходів до управління науково-освітнім середовищем у закладах фахової передвищої освіти. Традиційні методи вже не дають бажаного результату, тому необхідна розробка та впровадження інноваційних моделей управління, які б забезпечували якісну підготовку фахівців нового покоління.

Актуальність дослідження обумовлена реалізацією поступальної

інноваційної освітньої політики України в галузі освіти та з урахуванням глобальних змін, стратегій розвитку закладів освіти в конкурентних умовах. Створення моделі управління науково-освітнім середовищем у сучасних умовах стає одним із напрямків стратегії розвитку освіти, методом пізнання й інструментом вирішення теоретичних і практичних проблем підготовки професіоналів нового покоління, підтримки особистісно-професійного успіху та самореалізації викладачів і здобувачів освіти, відображає сутність інноваційних процесів у закладах освіти, дозволяє приймати найбільш правильні управлінські рішення та контролювати діяльність з удосконалення освітнього процесу.

Метою дослідження є розробка моделі управління науково-освітнім середовищем у закладі фахової передвищої освіти, яка б сприяла підвищенню ефективності освітнього процесу та розвитку наукової діяльності.

З початку XXI століття все більше науковців звертається до вивчення змісту і значення феномену освітнього середовища закладу освіти в умовах реформування освітньої галузі. Виокремленню освітнього середовища та його видів, дослідженню типології, функцій, структури, формування та його розвитку присвятили свої дослідження О. Артюхіна, Т. Менг, В. Новіков, Д. Хорват. Вплив середовищного підходу на професійний розвиток особистості в закладі освіти аналізують О. Бондар, І. Краснощок, О. Романовський.

Зазначена система створюється і реалізується відповідно до нормативних документів, таких як: Закони України „Про освіту”, „Про вищу освіту”, „Про фахову передвищу освіту”, „Про повну загальну середню освіту”, Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти, яке має бути в кожному закладі освіти.

Як зазначається в тлумачному словнику, „модель” – це міра, зразок, примірник чого-небудь [2]. В. Штофф у своєму дослідженні зазначив, що модель – це уявна або матеріальна система, що може відображати або відтворювати об’єкт дослідження і здатна умовно замінити його, це може дати нам нову інформацію про досліджуваний об’єкт.

„Актуальні питання сучасної педагогіки: творчість, майстерність, професіоналізм”

Модель управління науково-освітнім середовищем у закладі фахової передвищої освіти, включає такі компоненти: *цільовий, змістовий, процесуальний та оціночний*.

Цільовий компонент моделі управління науково-освітнім середовищем передбачає визначення мети та завдань управління.

Мета – це те, чого прагнемо досягти в результаті управління. Вона має бути чітко сформульованою, вимірною, досяжною, релевантною та обмеженою за часом (SMART).

Завдання – це конкретні кроки, які необхідно зробити для досягнення мети. Вони мають бути логічно послідовними, узгодженими між собою та з метою.

При визначенні мети та завдань управління науково-освітнім середовищем слід враховувати такі фактори: стратегічні цілі розвитку закладу освіти, потреби ринку праці, тенденції розвитку науки та освіти, можливості закладу освіти.

Отже, метою управління науково-освітнім середовищем в Обласному коледжі „Кременчуцька гуманітарно-технологічна академія імені А. С. Макаренка“ Полтавської обласної ради є: підвищення якості підготовки фахівців; розвиток наукової діяльності; формування інноваційного середовища.

Відповідно до мети у закладі фахової передвищої освіти поставлені такі завдання: розробити та впровадити нові освітні програми, що відповідають потребам ринку праці; збільшити обсяги наукових досліджень; створити умови для розвитку інноваційної діяльності.

Цільовий компонент моделі управління науково-освітнім середовищем є основою для розробки інших компонентів, таких як змістовий, процесуальний та оціночний.

Змістовий компонент моделі управління науково-освітнім середовищем передбачає розробку змісту освітніх програм, наукових досліджень та інших видів діяльності, що здійснюються в закладі освіти. При розробці змістового компоненту моделі управління науково-освітнім середовищем ми враховували такі фактори: тенденції розвитку науки та освіти; можливості закладу освіти.

Змістовий компонент моделі управління науково-освітнім середовищем включає такі елементи:

– освітні програми з переліком дисциплін; зміст навчальних курсів; методи та форми навчання; системи оцінювання знань та умінь здобувачів вищої освіти;

– наукові дослідження: тематика наукових досліджень; методи наукових досліджень; форми наукової співпраці;

– інші види діяльності: інноваційна діяльність; виховна робота; міжнародна співпраця.

Важливо, щоб змістовий компонент моделі управління науково-освітнім середовищем був динамічним і постійно оновлювався відповідно до потреб ринку праці, тенденцій розвитку науки та освіти.

Процесуальний компонент моделі управління науково-освітнім середовищем передбачає визначення процедур та механізмів управління та включає такі елементи: планування; розробка плану дій; розподіл ресурсів; визначення функцій та повноважень посадових осіб; забезпечення координації дій різних підрозділів закладу освіти; створення умов для мотивації педагогічних працівників та здобувачів освіти до активної участі в управлінні науково-освітнім середовищем; здійснення контролю за ходом виконання плану дій; впровадження механізмів дотримання академічної доброчесності та забезпечення функціонування системи в цілому; внесення необхідних коректив.

Важливо, щоб процесуальний компонент моделі управління науково-освітнім середовищем є важливим інструментом забезпечення ефективного функціонування науково-освітнього середовища. Він має бути чітко визначеним, прозорим та гнучким, щоб мати можливість адаптуватися до мінливих умов.

Оціночний компонент моделі управління науково-освітнім середовищем передбачає розробку системи оцінювання ефективності управління й включає такі елементи: критерії оцінювання: якість освітніх програм; рівень наукової діяльності; рівень інноваційної діяльності; задоволення здобувачів освіти та

„Актуальні питання сучасної педагогіки: творчість, майстерність, професіоналізм”

роботодавців якістю підготовки фахівців; методи оцінювання: анкетування; тестування; експертні оцінки; моніторинг; періодичність оцінювання: поточний контроль; підсумковий контроль.

Важливо, щоб система оцінювання ефективності управління науково-освітнім середовищем була об'єктивною та надійною, що є важливим інструментом забезпечення якості підготовки фахівців. Система оцінювання має бути об'єктивною, надійною та давати можливість для вдосконалення науково-освітнього середовища.

Отже, створення моделі управління науково-освітнім середовищем – це складний, але необхідний процес, який дає можливість закладам фахової передвищої освіти підготувати конкурентоспроможних фахівців, відповідальних потребам сучасного ринку праці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000. Уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. VIII, 1728 с.

Юлія СИТЮК,

вчитель початкових класів

Новознам'янської гімназії

Піщанської сільської ради

с. Нова Знам'янка, Україна

ПРОГРАМА МІЖНАРОДНОГО БАКАЛАВРАТУ (INTERNATIONAL BACCALAUREATE – IB) ДЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ ГЛОБАЛІЗОВАНОГО СВІТУ

Сьогодні перед освітньою спільнотою стоїть багато викликів які сформовані сучасним інформаційним суспільством. Одним з таких викликів є